

som der her tales om, væsentligst falder i København og Københavns Omegn og fordeles rundt til Købstæderne og til Amtsrådskredsene uden Hensyn til — i hvert Fald kun i ringe Omfang, — hvor mange Motorkøretøjer der findes i disse. Og hvis man skulde anlægge den Maalestok, at de tilkommer Andel i Afgiften i Forhold til det Antal Automobilkøretøjer, de har, kunde man sige, at saa skulde heller ikke Ringkøbing Amtsrådskreds f. Eks. have samme Ret til at faa Del i den Afgift, der falder væsentligst inde i København, som f. Eks. Københavns Amt burde have. Udvalget har sluttet sig til Ændringsforslaget, og jeg haaber, at det høje Ting vil gøre det samme.

Ændringsforslag Nr. 18 gaar ud paa at foreskrive, hvorledes de 8 pCt., som tilfalder Købstæderne udenfor København, skal fordeles; herom var der ikke fastsat nogen Regel i Lovforslaget, saaledes som det kom til os fra Folketinget. Den tidligere Regel var den, at denne Afgift skulde fordeles mellem Købstæderne i Forhold til det Antal Motorkøretøjer, der er indtegnet i hver enkelt Købstad. Dette Grundlag for Fordelingen fandt vi ikke tilfredsstillende eller tidssvarende, og Udvalget er derfor enedes om at foreslaa, at Fordelingen sker efter to Regler, een, hvorefter de $\frac{2}{3}$ skal fordeles paa Grundlag af den til den enkelte Købstad indbetalte Afgift, og en anden, hvorefter den resterende Trediedel af Afgiften fordeles efter Længden af de gennem hver Købstad førende Landeveje og Landevejsgader. Man er ikke ganske sikker paa, at den anden Fordelingsregel vil være fuldt ud retfærdig, men man mener, at en Kombination af den første og den sidste vil medføre større Retfærdighed i Fordelingen. Da den imidlertid betragtes som et Forsøg, og man ikke fra Udvalgets Side er ganske klar over, hvad Resultat der kan komme ud deraf, har man ikke turdet foreslaa, at mere end en Trediedel fordeles efter denne Regel.

Ændringsforslaget under Nr. 19 gaar ud paa at udvide Reglerne om den Maade, hvorpaa Kommunerne kan anvende de Midler, de faar ved Hjælp af denne Afgift, idet der nævnes flere Vejforbedringsmetoder end nævnt fra Folketingets Side. Yderligere tilsigter det i nogen Grad at stille de kommunale Raad friere med Hensyn til deres Dispositioner, end de blev stillet gennem de tilsvarende Udtryk i Folketingets Affattelse. Vi har nemlig den Tillid til disse Raad, at de nok skal

vide at anvende disse Midler paa den mest økonomiske Maade og stadig under Hensyntagen til, at Midlerne skal anvendes til Landevejenes Forbedring for Automobilførdsele.

Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de foreliggende Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Godskesen: Jeg beklager, at det ærede Udvalg ikke har ment at kunne tage mindste Hensyn til de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte ved Lovforslagets første Behandling med Støtte af et Andragende fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Dette Andragende gik, som ærede Medlemmer vil erindre, ud paa, at man skulde nedsætte Maksimumshastigheden for København og Frederiksberg til 25 km i Timen, subsidiært tillade Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvis de derom kunde blive enige, at foretage en saadan Nedsættelse gennem Politivedtægten. Jeg ser af Betænkningen, at det ærede Udvalg ikke har ment at kunne give mine Betragtninger Medhold, men da den ærede Ordfører (Maegaard) i sin Tale end ikke nævnte dette Punkt, ved jeg ikke, hvilke Grunde der har været bestemmende for Udvalget. Jeg maa altsaa indskrænke mig til at udtale en Beklagelse af, at dette Spørgsmaal, som jeg tillod mig at fremdrage, ikke er kommet under nærmere Overvejelse.

Endvidere beklager jeg Ændringsforslag Nr. 16, hvorefter der gives en betydelig Lempelse i Afgiften for Automobilrosker. Det Synspunkt, hvorpaa Lovforslagets Afgiftsbestemmelser hviler, er jo det, at Automobilene slider paa Landevejene, og at dette Slid skal betales. Da nu Automobilroskerne slider paa Landevejene lige saa vel som andre Motorvogne, synes det naturligt, at Automobilrosker maa betale Afgift lige saa vel som de andre Vogne. Det er meget muligt, at den ærede Ordfører har Ret i, at Automobilsekskaberne i Øjeblikket befinder sig i Vanskeligheder, men dette er dog vistnok noget forbigaaende. Det er begrundet i den Depressionstilstand, i hvilken hele Samfundet i Øjeblikket befinder sig, og jeg tror ikke, der er Tvivl om, at man i det lange Løb let vil kunne lægge en saadan Afgift paa Automobilroskerne; netop fordi disse Vogne benyttes til Udlejning, vil Afgiften ganske af sig selv komme til at gaa over paa Publikum. De Myndigheder, der fører Tilsyn med Taksternes Fastsættelse, kan naturligvis ikke vægre